KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.11.2003
KOM(2003) 724 endelig

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om ændring af Rådets beslutning 92/546/EØF af 23. november 1992, 95/252/EF af 29. juni 1995 og 97/375/EF af 9. juni 1997 om at give Det Forenede Kongerige tilladelse til at anvende foranstaltninger, der fragiver bestemmelserne i artikel 28e, stk. 1, og artikel 6 og 17 i Rådets sjette direktiv (77/388/EØF) om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. I henhold til artikel 27 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag[1], kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i direktivet, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for svig eller unddragelse.

2. Som hovedregel er sådanne tilladelser tidsbegrænsede, således at der efter nogle års forløb foretages en vurdering af, om de særlige foranstaltninger virker efter hensigten.

3. Beslutning 92/546/EØF af 23. november 1992[2], 95/252/EF af 29. juni 1995[3] og 97/375/EF af 9. juni 1997[4], som Rådet vedtog i henhold til artikel 27 i det sjette direktiv, giver Det Forenede Kongerige tilladelse til anvende foranstaltninger, der fraviger artikel 28e, stk. 1, og artikel 6 og 17 i direktivet.

4. De foranstaltninger, der tillades i henhold til beslutning 92/546/EØF, gør det muligt for Det Forenede Kongerige at bekæmpe skatteunddragelse og skattesvig ved erhvervelse af goder inden for Fællesskabet mellem forbundne parter. Ved beslutning 2000/435/EF[5] blev denne fravigelse forlænget indtil den 31. december 2003, hvor den udløber.

5. De foranstaltninger, der tillades i henhold til beslutning 95/252/EF, gør det muligt for Det Forenede Kongerige at begrænse lejerens eller leasingtagerens fradragsret til 50% af merværdiafgiften på udgifter til leje eller leasing af en personbil bestemt for virksomheden, når bilen anvendes til privat brug, og ikke sidestille anvendelsen til privat brug af en bil, der er bestemt for virksomheden, og som en afgiftspligtig person har lejet eller leaset, med tjenesteydelser mod vederlag. Fravigelsen betyder, at lejeren eller leasingtageren ikke behøver at føre regnskab over privatkørslen i en bil, der er bestemt for virksomheden, og beregne afgift af det reelle antal kilometer, som hver bil har kørt, og er derfor en forenkling. Ved beslutning 2000/747/EF[6] blev denne fravigelse forlænget indtil den 31. december 2003, hvor den udløber.

6. De foranstaltninger, der tillades i henhold til beslutning 97/375/EF, gør det muligt for Det Forenede Kongerige at anvende en fakultativ særordning, hvor afgiften betales på grundlag af udbetalinger og indbetalinger (kasseregnskabsprincippet); der er tale om en forenklet ordning for små og mellemstore virksomheder. Ved Rådets beslutning 2000/435/EF[7] blev denne fravigelse forlænget indtil den 31. december 2003, hvor den udløber, og loftet for den årsomsætning, der er omfattet af det forenklede kasseregnskabsprincip, hævet fra 400 000 GBP til 600 000 GBP.

---

1 EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Direktiv senest ændret ved direktiv 2003/92/EF (EFT L 260 af 11.10.2003, s.8).
2 EFT L 351 af 2.12.1992, s. 34.
3 EFT L 159 af 11.7.1995, s. 19.
4 EFT L 158 af 17.6.1997, s. 43.
5 EFT L 172 af 12.7.2000, s. 24.
6 EFT L 302 af 1.12.2000, s. 63.
7 EFT L 172 af 12.7.2000, s. 24.

7. Det Forenede Kongerige anmodede ved brev, som Kommissionens Generalsekretariat modtog den 22. oktober 2003, om at få forlænget tilladelsen til at anvende disse foranstaltninger med yderligere tre år og om i medfør af beslutning 97/375/EF at få lov til at hæve loftet for den årsomsætning, der er omfattet af det forenklede kasseregnskabsprincip, fra 600 000 GBP til 660 000 GBP.

8. I overensstemmelse med artikel 27, stk. 3, i sjette direktiv underrettede Kommissionen ved brev af 30. oktober 2003 de øvrige medlemsstater om Det Forenede Kongeriges anmodning.

9. Det er Kommissionens opfattelse, at de retlige og faktiske omstændigheder, der ligger til grund for anvendelsen af de pågældende særlige foranstaltninger, er uændrede og stadig gør sig gældende. Anmodningen om i medfør af beslutning 97/375/EF at hæve loftet for den årsomsætning, der er omfattet af det forenklede kasseregnskabsprincip, fra 600 000 GBP til 660 000 GBP afspejler inflationen og er derfor berettiget.

10. Der er imidlertid en anmodning fra Bundesfinanzhof om en præjudiciel afgørelse (sag C-17/01), som domstolen endnu ikke har truffet, der kan få betydning for de foranstaltninger, som i henhold til beslutning 95/252/EF giver Det Forenede Kongerige tilladelse til at begrænse lejerens eller leasingtagerens fradragsret til 50% af merværdiafgiften på udgifter til leje eller leasing af en personbil bestemt for virksomheden, når bilen anvendes til privat brug, og til ikke at sidestille anvendelsen til privat brug af en bil, der er bestemt for virksomheden, og som en afgiftspligtig person har lejet eller leaset, med tjenesteydelser mod vederlag. Det er den tyske praksis, som begrænser momsfradragsretten til 50% på udgifter til køretøjer (køb, udlejning og løbende omkostninger), der ligger til grund for retssagen. Resultatet af den præjudicielle afgørelse kan derfor få stor betydning for spørgsmålet om, hvorvidt disse foranstaltninger i fremtiden kan tillades i henhold til artikel 27. Af denne grund blev den tilladelse, som Tyskland fik i en lignende situation ved Rådets beslutning 2003/354/EF[8], kun forlænget med et år. Der kan derfor i den foreliggende sag kun gives tilladelse til en forlængelse på et år.

11. I lyset af ovenstående er det derfor Kommissionens opfattelse, at Det Forenede Kongeriges anmodning om forlængelse bør imødekommes, og at beslutning 92/546/EØF og 97/375/EF bør forlænges indtil den 31. december 2006. Foranstaltningerne i beslutning 95/252/EF bør forlænges indtil den 31. december 2004. Den forøgelse af loftet for årsomsætningen fra 600 000 GBP som anført i 97/375/EF til 660 000 GBP der anmodes om, svarer til inflationen og kan derfor imødekommes.

---

[8] EFT L 123 af 17.5.2003, s. 47.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om ændring af Rådets beslutning 92/546/EØF af 23. november 1992, 95/252/EF af 29. juni 1995 og 97/375/EF af 9. juni 1997 om at give Det Forenede Kongerige tilladelse til at anvende foranstaltninger, der fragiver bestemmelserne i artikel 28e, stk. 1, og artikel 6 og 17 i Rådets sjette direktiv (77/388/EØF) om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag[9], særlig artikel 27, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[10], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Forenede Kongerige anmodede ved brev, som Kommissionens Generalsekretariat modtog den 22. oktober 2003, om at få forlænget beslutning 92/546/EØF af 23. november 1992[11], 95/252/EF af 29. juni 1995[12] og 97/375/EF af 9. juni 1997[13], som giver tilladelse til at fravige artikel 28e, stk. 1, og artikel 6 og 17 i det sjette direktiv. Det Forenede Kongerige anmodede også om tilladelse til at hæve loftet for årsomsætningen for den forenklede kasseregnskabsordning, som er omfattet af beslutning 97/375/EF, fra 600 000 GBP til 660 000 GBP.

(2) Beslutning 92/546/EØF gør det muligt for Det Forenede Kongerige at bekæmpe skatteundragelse og skattesvig ved erhvervelse af varer inden for Fællesskabet mellem forbundne parter indtil den 31. december 2003.

(3) Beslutning 95/252/EF gør det muligt for Det Forenede Kongerige at begrænse lejerens eller leasingtagerens fradragsret til 50% af merværdiafgiften på udgifter til leje eller leasing af en personbil bestemt for virksomheden, når bilen anvendes til privat brug, og til ikke at sidestille anvendelsen til privat brug af en bil, der er bestemt for

---

9 EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Direktiv senest ændret ved direktiv 2003/92/EF (EFT L 260 af 11.10.2003, s.8).

10 EFT C […] af […], s. […].

11 EFT L 351 af 2.12.1992, s. 34, senest ændret ved Rådets beslutning 2000/435/EF af 29.6.2000 (EFT L 172 af 12.7.2000, s. 24).

12 EFT L 159 af 11.7.1995, s. 19, senest ændret ved Rådets beslutning 2000/747/EF af 27.11.2000 (EFT L 302 af 1.12.2000, s. 63).

13 EFT L 158 af 17.6.1997, s. 43, senest ændret ved Rådets beslutning 2000/435/EF af 29.6.2000 (EFT L 172 af 12.7.2000, s. 24).

virksomheden, og som en afgiftspligtig person har lejet eller leaset, med tjenesteydelser mod vederlag. Fravigelsen betyder, at lejeren eller leasingtageren ikke behøver at føre regnskab over privatkørslen i en bil, der er bestemt for virksomheden, og beregne afgift af det reelle antal kilometer, som hver bil har kørt, og er derfor en forenkling. Den gælder indtil den 31. december 2003, hvor den udløber.

(4) Beslutning 97/375/EF gør det muligt for Det Forenede Kongerige at anvende en fakultativ særordning, hvor afgiften betales på grundlag af udbetalinger og indbetalinger (kasseregnskabsprincippet) med et årsomsætningsloft på 600 000 GBP; ordningen er en forenkling for små og mellemstore virksomheder og gælder indtil den 31. december 2003, hvor den udløber.

(5) De retlige og faktiske omstændigheder, der ligger til grund for anvendelsen af de særlige foranstaltninger, er uændrede og gør sig stadig gældende. Imidlertid kan den præjudicielle afgørelse (sag C-17/01), som domstolen endnu ikke har truffet, få betydning for foranstaltningerne, som i henhold til beslutning 95/252/EF giver Det Forenede Kongerige tilladelse til at begrænse lejerens eller leasingtagerens fradragsret til 50% af merværdiafgiften på udgifter til leje eller leasing af en personbil bestemt for virksomheden, når bilen anvendes til privat brug, og til ikke at sidestille anvendelsen til privat brug af en bil, der er bestemt for virksomheden, og som en afgiftspligtig person har lejet eller leaset, med tjenesteydelser mod vederlag. Det er begrænsningen af momsfradragsretten til 50% på udgifter til køretøjer (køb, udlejning og løbende omkostninger), der ligger til grund for ovennævnte retssag. Resultatet af den præjudicielle afgørelse kan derfor få stor betydning for spørgsmålet om, hvorvidt disse foranstaltninger kan tillades i fremtiden i henhold til artikel 27. Anmodningen om at hæve loftet for årsomsætningen for den forenklede kasseregnskabsordning, som er omfattet af beslutning 97/375/EF, fra 600 000 GBP til 660 000 GBP afspejler inflationen.

(6) Den tilladelse, der er givet i medfør af beslutning 92/546/EØF af 23. november 1992 og 97/375/EF af 9. juni 1997, bør derfor forlænges indtil den 31. december 2006. Den tilladelse, der er givet i medfør af beslutning 95/252/EF af 29. juni 1995, bør forlænges indtil den 31. december 2004. Med denne maksimale gyldighedsperiode vil fravigelsen kunne vurderes i lyset af afgørelsen på sag C-17/01. Anmodningen om at hæve loftet for årsomsætningen til 660 000 svarer til inflationen og bør derfor imødekommes.

(7) Den pågældende fravigelse har ingen indvirkning på De Europæiske Fællesskabers egne momsindtægter -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I artikel 1 i beslutning 92/546/EØF ændres datoen "31. december 2003" til "31. december 2006". I artikel 3 i beslutning 95/252/EF ændres datoen "31. december 2003" til "31. december 2004".

Artikel 2

Artikel 1 i beslutning 97/375/EF affattes således:

"Artikel 1

Uanset artikel 17, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF bemyndiges Det Forenede Kongerige til indtil den 31. december 2006 at give virksomheder med en årsomsætning på under 660 000 GBP mulighed for at udskyde deres fradragsret til det tidspunkt, hvor afgiften er afregnet med leverandøren."

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Det Forenede Kongerige.

Udfærdiget i Bruxelles, den […]

På Rådets vegne
Formand